

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/265/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915200855
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5915200855.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľky: H. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. W. č. XXXX, právne zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 327,- eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C/50/2015-73 zo dňa 13.04.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 9C/50/2015-73 zo dňa 13.04.2015 potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,29 eur na účet jej právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, vedený mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, číslo účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 327,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 327,- eur od 21.02.2015 až do zaplatenia, trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 259,87 eur, a to k rukám právneho zástupcu navrhovateľky, spoločnosti Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Ružomberok súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 19,50 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 19.02.2015 sa navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 327,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 327,- eur od 21.02.2015 až do zaplatenia a súčasne, aby jej nahradil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to fotokópiou Úverovej zmluvy č. 8200019375 zo dňa 08.04.2009, fotokópiou zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, fotokópiou oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200019375 zo dňa 08.04.2009, fotokópiou o zosplatnení zo dňa 09.05.2012, fotokópiou výpisu z úverového účtu navrhovateľky k Zmluve o úvere č. 8200019375, fotokópiou formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o revolvingovom úvere k Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200019375 zo dňa 07.04.2009, výpisom z priemerných úrokových mier z úveru poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, ako aj oboznámením sa s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 3C/23/2014 a dospel k záveru, že návrh na začatie konania je v celom rozsahu dôvodný, keď medzi účastníkmi konania nedošlo k platnému

uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere. Pri tejto otázke súd aplikoval úpravu ustanovenia § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúcu sa procesu uzatvárania zmlúv, keď predmetná úprava má povahu kogentnej právnej normy, od ktorej sa nemožno zmluvne odchýliť. Poukázal na to, že podľa ustanovenia § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka je prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. V zmysle ustanovenia § 43c ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Rozhodným pre posúdenie platnosti uzatvorenia predmetnej zmluvy je ustanovenie § 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Vzhľadom na skutočnosť, že v žiadosti navrhovateľky o poskytnutie revolvingového úveru a v prijatí návrhu predmetnej zmluvy odporcom (t.j. v schválenom revolvingovom úvere) sú uvedené rozdielne údaje týkajúce sa podstatných náležitostí úverovej zmluvy, a to jednak v časti RPMN za úver, v časti ročnej úrokovej sadzby úveru a v časti predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, možno konštatovať, že zmluva je pre nedostatok písomnej formy absolútne neplatným právnym úkonom. Zo strany navrhovateľky totiž nedošlo k písomnému prijatiu návrhu. Preto bolo povinnosťou každého z účastníkov neplatnej zmluvy, vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal s poukazom na ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka. Keďže navrhovateľka splatila sumu vyššiu ako jej bola zo strany odporcu reálne poskytnutá má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 327,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % od 21.02.2015 do zaplatenia. Okrem iného uviedol, že považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Z uvedeného dôvodu je predmetná zmluva tiež absolútne neplatná. K námietke premlčania podanej zo strany odporcu, okresný súd uviedol, že subjektívna premlčacia doba mohla vo vzťahu k navrhovateľke (ktorá je spotrebiteľkou bez právnického vzdelania) začať plynúť z dôvodu vedomosti navrhovateľky o bezdôvodnom obohatení najskôr po vykonaní odbornej konzultácie s právnym zástupcom navrhovateľky vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/23/2014, keď z plnomocenstva udeleného navrhovateľkou jej právnemu zástupcovi vo veci vedenej pod sp. zn. 3C/23/2014 vyplýva, že menovaného splnomocnila k zastupovaniu v predmetnej veci dňa 28.02.2014, a to ako reakciu na podanie návrhu na začatie konania zo strany spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (v tomto konaní odporca) zo dňa 10.02.2014. O trovách konania rozhodol okresný súd s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal odporca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol v ňom, že rozsudok okresného súdu je založený na jednostranných záveroch, kedy sa súd nevysporiadal s tvrdeniami odporcu v podanom odpore proti platobnému rozkazu, a to jednak v otázke vzniku dohody o RPMN, jednak v otázke toho, že odporca sa do žiadneho omeškania s úhradou tvrdeného nároku ani nedostal. Závery súdu ohľadne údaju o RPMN a jeho údajnom nedohodnutí vychádzajú z nesprávneho predpokladu o tom, že údaj RPMN je výsledkom konsenzu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov určuje, že hodnota RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. A teda rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Preto závery súdu týkajúce sa údaju RPMN nie sú dôvodnými a zákonnými. K výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, odporca namietal, že maximálna výška odplaty za spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere, mohla byť až 79,08 % ročne. Je teda nesporné, že výška odplaty dohodnutá v zmluve o revolvingovom úvere neprevyšuje maximálnu odplatu, akú právna úprava relevantná v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere pripúšťa. Výška odplaty za poskytnutý úver je tak v súlade s platnou právnou úpravou. Nesprávnym je tiež postup súdu, keď berie do úvahy priemernú úrokovú sadzbu bánk. Porovnávanie súdu je hypotetické a nemá oporu ani v rovine osvedčenia, či by uvádzaná sadzba bola použiteľnou. Ak teda súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy na základe porovnania úrokových sadzieb, potom postupoval nezákonne. Rovnako nesprávne posúdil aj otázku premlčania, a to z dôvodu, kedy navrhovateľka poznala okolnosti, na ktorých základe tvrdila vznik bezdôvodného obohatenia oveľa skôr, ako to bolo dňa 28.02.2014. Subjektívna premlčacia lehota nezačína plynúť od vtedy, ako je osoba schopná právne kvalifikovať svoj nárok, ale od vtedy, kedy má objektívne k dispozícii všetky poznatky, z ktorých by takýto záver mohla urobiť. V závere namietal nezákonne priznanie nároku na zaplatenie úroku z omeškania. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila navrhovateľka a uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatná. Rovnako sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že odplata za poskytnutie úveru je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi, nakoľko dosiahla úroveň 68,89 %, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V závere uviedla, že odporca nijakým spôsobom vo svojom odvolaní nepreukázal, že od momentu, keď sa navrhovateľka dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom kto sa na jej úkor obohatil, do momentu podania jej návrhu na začatie konania v predmetnej veci márne uplynula dvojročná subjektívna lehota. Pokiaľ ide o začiatok subjektívnej premlčacej lehoty, o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela až od svojho právneho zástupcu, v deň udelenia plnomocenstva právnenému zástupcovi. Na základe vyššie uvedeného žiadala, aby krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu ako vecne správny. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania (vyjadrenie k odvolaniu).

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné vysporiadať sa s námietkami odporcu vyjadrenými v podanom odvolaní, pričom vychádzal z princípu neúplnej apelácie - viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Prvým predpokladom vzniku zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu, je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh na uzavretie zmluvy je jednostranný právny úkon, ktorý musí spĺňať zákonné predpoklady. Týmito predpokladmi sú, že prejav vôle toho, kto návrh robí, smeruje k uzavretiu zmluvy, je adresný, je určitý a je z neho zrejmé, že navrhovateľ súhlasí s tým, že bude návrhom v prípade jeho prijatia viazaný. Vzhľadom k tomu, že návrh na uzavretie zmluvy smeroval k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ďalšími predpokladmi v zmysle § 4 ods. 1 a ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bola písomná forma tejto zmluvy a obsahové náležitosti taxatívne uvedené

v tomto ustanovení. Návrh sa stal pre navrhovateľku (v tomto konaní) ako navrhovateľa záväzný od okamihu, keď došiel odporcovi (v tomto konaní) ako osobe, ktorej bol určený. Druhým predpokladom vzniku zmluvy je včasné vyhlásenie odporcu (v tomto konaní), ktorý bol adresátom návrhu, ktorým by akceptoval návrh v celom rozsahu, a tým prejavil súhlas s uzavretím zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré by boli obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, by sa považovali za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne by sa takýto prejav vôle považoval aj za odmietnutie návrhu. Uvedené účinne bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľka ako žiadateľka revolvingového úveru dňa 07.04.2009 vypísala žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5 žiadosti tak, že táto obsahovala podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpokladané zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Následne dňa 08.04.2009 odporca vyplnil v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / v zmluve o revolvingovom úvere v bode 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere a vystavil pre navrhovateľku list zo dňa 08.04.2009, v ktorom ako veriteľ oznámil navrhovateľke ako dlžníčke schválenie úveru. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200019375 vypísanej účastníkmi konania a z oznámenia odporcu po schválení úveru zo dňa 08.04.2009 je zrejmé, že návrh navrhovateľky na uzavretie zmluvy o úvere s obsahovými náležitosťami uvedenými v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa líši od vyjadrenia odporcu ako adresáta v podstatných obsahových náležitostiach uvedených v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového a oznámenia o schválení úveru. Takéto vyjadrenie odporcu k návrhu na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za akceptáciu návrhu, ale za nový návrh (resp. protinávrh) odporcu pre navrhovateľku ako žiadateľku revolvingového úveru. Návrh navrhovateľky na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere a vyjadrenie odporcu k tomuto návrhu sa líšia vo výške RPMN za úver, v ročnej úrokovej sadzbe úveru a v predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingového úveru (č.l. 5 spisu).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je preukázané, že nový návrh (resp. protinávrh) odporcu pre navrhovateľku nebol zo strany navrhovateľky písomne akceptovaný. Krajský súd preto rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že nedošlo k uzavretiu písomnej zmluvy o úvere. Z konania navrhovateľky je zrejmé, že súhlasila s podmienkami spotrebiteľskej zmluvy, tak ako to navrhol odporca v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / zmluvy o revolvingovom úvere, keď odporcovi vyplatené peňažné prostriedky vracala v splátkach v odporcom navrhutej výške. Navrhovateľka však zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomne neuzavrela.

Ustanovenie § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, a to pod sankciou neplatnosti. Vzhľadom na obligatórne písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nutné, aby žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru vyplnená navrhovateľkou bola ohľadom podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zhodná s písomným prejavom odporcu, ktorým by sa odporca zaviazal poskytnúť navrhovateľke ako žiadateľke spotrebiteľský úver za podmienok, ako uviedla navrhovateľka v žiadosti. Tým, že odporca vo svojom akceptačnom prejave určil inú výšku RPMN za úver, inú výšku ročnej úrokovej sadzby úveru a inú predpokladanú RPMN po poskytnutí revolvingového úveru, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, a odporca týmto prejavom navrhol navrhovateľke ako žiadateľke uzavretie novej zmluvy o spotrebiteľskom úvere za ním stanovených podmienok. Nakoľko navrhovateľka s týmto novým ponúknutým návrhom na uzavretie spotrebiteľskej zmluvy nevyjadrila písomný súhlas, ale na odporcom stanovené podmienky konkludentne pristúpila platením odporcom navrhnutých splátok, účastníci konania uzavreli konkludentne (nie písomne) zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a teda je podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch neplatná.

V zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je základným predpokladom na vznik bezdôvodného obohatenia ujma jedného účastníka v dôsledku obohatenia druhého účastníka, u ktorého majetkových pomerov sa táto zmena negatívne prejavila. Jednou zo zákonom upravených skutkových podstát bezdôvodného obohatenia je plnenie z neplatného právneho úkonu. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom/ revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania bola uzavretá ako neplatná pre nedostatok písomnej formy, možno konštatovať, že zo strany odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu, a to konkrétne v rozsahu preukázaných splátok pod poradovým číslom 33 až 36 odo dňa 27.02.2012 do 27.08.2013 v celkovej výške 327,- eur.

Okresný súd preto správne postupoval, keď odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 327,- eur z titulu bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne odo dňa 21.02.2015 (deň podania návrhu na začatie konania) až do zaplatenia, nakoľko sa odporca dostal odo dňa podania návrhu na začatie konania do omeškania.

Ohľadne odplaty dohodnutej v zmluve o revolvingovom úvere krajský súd uvádza, že pokiaľ okresný súd pri posudzovaní súladnosti dojednaných úrokov z úveru s dobrými mravmi postupoval tak, že tieto porovnal s úrokmi, ktoré v danom čase požadovali banky na území Slovenskej republiky za obdobné úvery, krajský súd nemá proti takémuto postupu žiadne výhrady a schvaľuje ho. Posudzovanie súladnosti, resp. rozporu nejakého konania s dobrými mravmi nie je a nemôže byť otázkou nejakých exaktných postupov, ktoré sú definované v zákonných ustanoveniach. Občiansky zákonník ani iný právny predpis neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy. Právna teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dobré mravy netvoria pevný a uzatvorený normatívny systém ale sú skôr merítkom etického hodnotenia konkrétnej situácie a jej súladu so všeobecne uznávanými pravidlami slušnosti a poctivého konania. V tomto zmysle sa krajskému súdu javí namiesto dojednanie o úrokoch z konkrétneho úveru s ohľadom na jeho výšku, ale aj iné okolnosti, ktoré by mohli byť podstatné/ porovnať s úrokmi z iných obdobných úverov, ktoré v danom mieste a čase boli poskytované inými veriteľmi. Výsledok takéhoto porovnania potom môže byť podkladom pre posúdenie, či dojednanie úrokov z úveru v danej konkrétnej situácii nie je v takom rozpore s pravidlami slušnosti a poctivého konania, že musí byť vyhodnotený ako rozporný s dobrými mravmi.

K odvolacej námietke odporcu, že okresný súd nesprávne posúdil začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, krajský súd uvádza, že táto je nedôvodná, nakoľko v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia alebo obvyklej starostlivosti sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. V prípade absolútne neplatného právneho úkonu, bezdôvodné obohatenie, získané z tohto úkonu, vzniká od samého poskytnutia plnenia na základe neplatného právneho úkonu. Objektívna premlčacia lehota začne teda plynúť už momentom plnenia na základe takéhoto právneho úkonu. Subjektívna premlčacia lehota začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bezdôvodné obohatenie bolo získané a kto ho získal. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sú tiež podstatné okolnosti, za ktorých došlo ku vzniku právneho úkonu. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka uzatvorila (neplatnú) spotrebiteľskú zmluvu ako spotrebiteľka bez akéhokoľvek právnického vzdelania, je pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty určujúci deň, kedy splnomocnila Advokátsku kanceláriu JUDr. Peter Rybár, s.r.o., k zastupovaniu veci vedenej pod sp. zn. 3C/23/2014, kde ako navrhovateľ vystupuje v tomto konaní odporca (PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.), t.j. 5.2.2014. Zároveň je preukázané z vyhlásení navrhovateľky i jej právneho zástupcu, že dňa 5.02.2014 (deň udelenia plnej moci) sa navrhovateľka po odbornej konzultácii, resp. pri prevzatí a príprave danej veci (sp. zn. 3C/23/2014) dozvedela o možnosti bezdôvodného obohatenia zo strany odporcu. Odporca túto logickú argumentáciu navrhovateľky nespochybnil uvedením relevantných skutočností alebo dôkazov, z ktorých by vyplynul iný moment počiatku plynutia premlčacej doby.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd rozsudok okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Krajský súd priznal navrhovateľke trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu vo veci samej. Pri určení výšky odmeny za tento úkon právnej služby vychádzal z § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., v zmysle ktorého za takýto právny úkon prináleží odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 24,90 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky). K tomuto úkonu právnej služby prináleží režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky vo výške 8,39 eur. Trovy odvolacieho konania tak

celkovo predstavujú sumu 33,29 eur. Navrhovateľka je v konaní právne zastúpená, preto podľa § 149 ods. 1 O.s.p. uložil krajský súd odporcovi povinnosť zaplatiť tieto trovy na účet právneho zástupcu navrhovateľky vedený v mBank S.A..

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.